

ปัจจัยที่ส่งผลต่อสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษา
ในโรงเรียนศูนย์เครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาสะเมิง 3 อำเภอสะเมิง จังหวัดเชียงใหม่
Factors Affecting to Educational Outcome of Schools in
Samoeng 3 Educational Quality Development Network Center,
Samoeng District, Chiang Mai Province

ลำดวน มุ่งทำดี*
ดร. พชรวิรรณ กิจมี**

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ คือ 1) เพื่อศึกษาระดับการปฏิบัติของปัจจัยแต่ละด้าน 2) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยแต่ละด้านกับสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษา 3) เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษา และ 4) เพื่อศึกษาปัจจัยที่สามารถพยากรณ์สัมฤทธิ์ผลทางการศึกษา ในโรงเรียนศูนย์เครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาสะเมิง 3 อำเภอสะเมิง จังหวัดเชียงใหม่ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือข้าราชการครูในโรงเรียน ศูนย์เครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาสะเมิง 3 อำเภอสะเมิง จังหวัดเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2556 ประกอบด้วยผู้บริหาร จำนวน 5 คน ครูผู้สอน จำนวน 85 คน รวมทั้งหมด จำนวน 90 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ และการถดถอยพหุคูณ ผลการวิจัยพบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษา ในโรงเรียนศูนย์เครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาสะเมิง 3 อำเภอสะเมิง จังหวัดเชียงใหม่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 มีทั้งหมดจำนวน 4 ปัจจัยได้แก่ ปัจจัยด้านผู้บริหาร ปัจจัยด้านครูผู้สอน ปัจจัยด้านนักเรียน และปัจจัยด้านผู้ปกครอง โดยแต่ละปัจจัยมีความสัมพันธ์กันทางบวก มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ อยู่ระหว่าง .449 ถึง .747 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ จากนั้นได้ทำการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษา โดยพิจารณาลำดับความสำคัญของตัวแปรที่นำเข้ามาสมการถดถอยพหุคูณ

* นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยพาร์อีสเทอร์น
E-mail: lamduan1234@yahoo.com

** อาจารย์ประจำหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยพาร์อีสเทอร์น
(อาจารย์ที่ปรึกษา)

แบบมีขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) พบว่า มีเพียง 2 ปัจจัยคือ ปัจจัยด้านนักเรียนและปัจจัยด้านครูผู้สอน ที่สามารถพยากรณ์สัมฤทธิ์ผลทางการศึกษา ส่วนปัจจัยด้านผู้บริหาร และปัจจัยด้านผู้ปกครอง ไม่สามารถพยากรณ์สัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาได้ โดยปัจจัยด้านนักเรียนพยากรณ์สัมฤทธิ์ผลทางการศึกษา ได้ร้อยละ 55.80 และเมื่อเพิ่มปัจจัยด้านครูผู้สอนสามารถพยากรณ์สัมฤทธิ์ผลทางการศึกษา ได้ร้อยละ 58.20 และได้สมการพยากรณ์ ดังนี้

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ (Raw score)

$$\hat{Y} = -.424 + 0.795(X_3) + 0.273(X_2)$$

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน (Standard score)

$$\hat{Z} = 0.673(X_3) + 0.174(X_2)$$

สำคัญ

ปัจจัย สัมฤทธิ์ผลทางการศึกษา โรงเรียนในศูนย์เครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาสะเมิง 3

Abstract

The purpose of this research were 1) to study the level of performance in each factor 2) to study the relationship between the factors and educational outcome 3) to study the factors affecting to educational outcome and 4) to study factors that can predict the educational outcome of School in Samoeng 3 Educational Quality Development Network Center, Samoeng District, Chiang Mai Province. The sample were 5 schools administrators and 85 teachers, overall 90 people of schools in Samoeng 3 Educational Quality Development Network Center, Samoeng District, Chiang Mai Province, 2556 academic year. The tools use in this research were questionnaires. The statistics used to analyze data were frequency, percentage, mean, standard deviation, correlation coefficient and multiple regression. The results of this study were as follows: The relationship between factors affecting to educational outcome of schools in Samoeng 3 Educational Quality Development Network Center, Samoeng District, Chiang Mai Province was statistically

significant at .01 level with overall 4 factors such as administrator factors, teacher factors, student factors and parents factors were related positively and showed the

correlation coefficient between .449 - .747 that was relevant to the hypothesis. Then the factors effecting educational outcome were analyzed by considering the priority of input variables with (Stepwise Multiple Regression Analysis). The finding were student factors and teacher factors could predict the educational outcome. Administrator factors and parents factors could not predict to the educational outcome. Students factors could predict educational outcome at 55.80, and add teacher factors could predict educational outcome at 58.20. The prediction equators were as the follows:

Raw score

$$\hat{Y} = -.424 + 0.795(X_3) + 0.273(X_2)$$

Standard score

$$\hat{Z} = 0.673(X_3) + 0.174(X_2)$$

Keywords

Factor, Educational Outcome, Schools in Samoeng 3 Educational Quality Development Network Center

บทนำ

การศึกษาเป็นสิ่งที่สำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับการดำเนินชีวิตมนุษย์เพราะการศึกษามุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความรู้ มีคุณภาพ มีความสามารถขั้นพื้นฐาน การศึกษาจึงเป็นเครื่องมือการพัฒนามนุษย์ให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ การจะพัฒนามนุษย์ให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ได้นั้นต้องอาศัยการศึกษาเป็นเครื่องมือ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เป็นสิ่งสำคัญ เพราะมนุษย์เป็นตัวขับเคลื่อนพื้นฐานทางด้านสังคม เศรษฐกิจ การเมือง ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550 - 2554) สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (2549, 47) ได้ชี้ให้เห็นถึงความจำเป็นในการปรับเปลี่ยนจุดเน้นในการพัฒนาคุณภาพคนในสังคมไทย ให้มีคุณธรรมและมีความรอบรู้อย่างเท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลง มีความพร้อมทั้งทางด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และศีลธรรม สามารถก้าวทันการเปลี่ยนแปลง เพื่อนำไปสู่การพัฒนาคน มุ่งเตรียมเด็กและเยาวชน ให้มีพื้นฐานจิตใจที่ดีงาม มีจิตสาธารณะ พร้อมทั้ง สมรรถนะ ทักษะ ความรู้พื้นฐานที่จำเป็นในการดำรงชีวิตอันจะส่งผลต่อการพัฒนาประเทศที่ยั่งยืนซึ่งสอดคล้องกับ วิสัยทัศน์ของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2553) คือ มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคนซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มี

ความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและเป็นพลโลก ยึดมั่นในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข มีความรู้และทักษะพื้นฐานรวมทั้งเจตคติที่จำเป็นต่อการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพและการศึกษาตลอดชีพ โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ บนพื้นฐานความเชื่อว่าทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มศักยภาพ และสอดคล้องกับ บัญชาม ศรีสะอาด (2556) กล่าวว่า การพัฒนา จะต้องพัฒนาในทุก ๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นด้านพุทธิพิสัย ด้านจิตพิสัย ด้านทักษะทางกาย และด้านอาชีพ ด้านการเป็นพลเมืองที่ดี การมีวินัย ความซื่อสัตย์ การพัฒนามนุษย์ ต้องอาศัยความรู้ ใช้ความเพียร ใช้ปัญญาคิด วิถีการมาร่วมในการพัฒนา ในด้านมาตรฐานการส่งเสริมการประเมินคุณภาพภายนอก ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานรอบที่สาม (พ.ศ. 2554 - 2558) สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) ทำหน้าที่ประเมินผลการจัดการศึกษา ในคู่มือการประเมินคุณภาพภายนอกกรอบ 3 (พ.ศ. 2554 - 2558) ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ฉบับสถานศึกษา (สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน), 2554) ได้กำหนดตัวบ่งชี้ไว้ 3 กลุ่มและแยกย่อยเป็น 12 ตัวบ่งชี้ โดยแบ่งเป็น กลุ่มตัวบ่งชี้พื้นฐานประกอบด้วย 8 ตัวบ่งชี้ กลุ่มตัวบ่งชี้ อุตลักษณ์ ประกอบด้วย 2 ตัวบ่งชี้ และกลุ่มตัวบ่งชี้มาตรการส่งเสริมประกอบด้วย 2 ตัวบ่งชี้ โดยเฉพาะกลุ่มตัวบ่งชี้พื้นฐาน ตัวบ่งชี้ที่ 5.1- 5.8 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ได้แก่ สาระการเรียนรู้ภาษาไทย สาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ สาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ สาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม สาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา สาระการเรียนรู้ศิลปะ สาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีและสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เพื่อเป็นการควบคุม การศึกษาและรักษาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาต่างๆให้มีมาตรฐานและคุณภาพใกล้เคียงกันทั่วประเทศ กระทรวงศึกษาธิการจึงมีนโยบายให้มีการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชาติ (O -NET) และการประเมิน การปฏิบัติงานของสถานศึกษาโดยสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.)

โรงเรียนในศูนย์เครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาสะเมิง 3 อำเภอสะเมิง จังหวัดเชียงใหม่ มีโรงเรียน ขยายโอกาสจำนวน 5 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนบ้านบ่อแก้ว โรงเรียนบ้านแม่ชะปู้ โรงเรียนบ้านแม่โต โรงเรียน บ้านแม่ย่างห้า และ โรงเรียนบ้านแม่ตะละ ซึ่งนักเรียนส่วนใหญ่เป็นชาวไทยภูเขา การอ่าน พูด เขียนภาษาไทยไม่ คล่อง ความสามารถในการคิดวิเคราะห์อยู่ในระดับต่ำ จากผลการประเมินภายนอกกรอบที่ 3 ปี พ.ศ. 2556 จาก เอกสารบทสรุปสำหรับผู้บริหาร ของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (2556) ผลปรากฏว่า ตัวบ่งชี้ทุกบ่งชี้มีระดับคุณภาพดีขึ้น ยกเว้นตัวบ่งชี้ที่ 5 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน อยู่ในระดับคุณภาพต้องปรับปรุง

จากผลการประเมินดังกล่าว น่าจะมาจากปัจจัยต่าง ๆ ได้แก่ปัจจัยด้านผู้บริหารในด้านการบริหารงาน วิชาการของโรงเรียน ซึ่งเป็นหน้าที่ของผู้บริหารที่จะต้องวางแผนการบริหารจัดการและสร้างแรงจูงใจ ใช้ภาวะผู้นำ

ให้เกิดความร่วมมือแก่ครูในการพัฒนาหลักสูตร การนำหลักสูตรไปใช้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การใช้สื่อ การวิจัยในชั้นเรียน การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ การนิเทศภายใน การพัฒนาบุคลากรทางการศึกษา การวัด และประเมินผลการเรียนการสอน การประกันคุณภาพ การช่วยเหลือครูให้เกิดความรู้ความเข้าใจในกระบวนการ จัดการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ซึ่งสอดคล้องกับ ภารดี อนันต์รวี (2552) กล่าวว่า ผู้บริหาร สถานศึกษามีหน้าที่และความรับผิดชอบในการดำเนินงานของสถานศึกษาให้บรรลุวัตถุประสงค์ โดยเป็นผู้กระตุ้น หรือจูงใจผู้ร่วมงาน พัฒนาผู้ร่วมงานให้มีความจริงใจและมีความรับผิดชอบต่อการเรียนการสอน ให้ความร่วมมือ กับผู้ร่วมงานในการวางแผนประเมินผลและการรายงานความก้าวหน้าของนักเรียน พัฒนาหลักสูตรและนวัตกรรม ทางการศึกษาให้ทันสมัยอยู่เสมอ และสอดคล้องกับ ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2535) กล่าวว่า งานวิชาการเป็น งานหลักของการบริหารสถานศึกษา ไม่ว่าจะสถานศึกษาจะเป็นประเภทใด มาตรฐานและคุณภาพของสถานศึกษา จะพิจารณาได้จากผลงานด้านวิชาการ เนื่องจากงานวิชาการเกี่ยวข้องกับหลักสูตร การจัดโปรแกรมการศึกษา และการจัดการเรียนการสอน ซึ่งเป็นหัวใจของสถานศึกษา ส่วนปัจจัยด้านครูผู้สอนคือ อาจมาจากครูขาดความรู้ ความเข้าใจในเรื่องหลักสูตรและองค์ประกอบของหลักสูตร วิธีการจัดการเรียนการสอนของครู สื่อการเรียน การสอนของครู การวัดและประเมินผล การวิจัยในชั้นเรียน การประกันคุณภาพ การขาดขวัญและกำลังใจในการ ทำงาน การขาดความจงรักภักดีต่อโรงเรียน ซึ่งสอดคล้องกับ Bloom (1976) องค์ประกอบที่จะทำให้บรรลุ จุดมุ่งหมายทางการศึกษา จะประกอบด้วย อุปกรณ์การสอนจะช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้และเข้าใจได้ง่ายขึ้น กระบวนการสอนและวิธีการถ่ายทอดความรู้ของครูทำให้ผู้เรียนได้เข้าใจง่ายขึ้น ในกระบวนการสอนของครู คุณภาพการสอนของครู นับว่ามีความสำคัญมาก ซึ่งจะประกอบด้วยองค์ประกอบ 4 ประการ คือ การชี้แนะ การมีส่วนร่วม การเสริมแรง และการให้ข้อมูลย้อนกลับและแก้ไขข้อบกพร่อง เป็นการตรวจสอบผลการสอนของครู และผลการเรียนของนักเรียน การแจ้งผลการเรียนให้ผู้เรียนทราบเพื่อแก้ไขปรับปรุงผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน โดยยึด ข้อมูลย้อนกลับ สำหรับปัจจัยด้านนักเรียน คือพฤติกรรมการเรียนของนักเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ความตั้งใจ เรียน ความสนใจเรียน การทบทวนบทเรียน การแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง การทำงานที่ได้รับมอบหมายให้ ซึ่ง สอดคล้องกับ จันทรานี สงวนนาม (2545) ได้แบ่งประเภทของแรงจูงใจออกเป็น 2 ประเภท คือ 1) แรงจูงใจ ภายใน ได้แก่ ความต้องการ ความปรารถนา ความทะเยอทะยาน ความสนใจพิเศษ และทัศนคติหรือเจตคติ 2) แรงจูงใจภายนอก คือ สภาวะของบุคคลที่ได้รับการกระตุ้นจากภายนอกเพื่อนำไปสู่ การแสดงพฤติกรรมตาม จุดมุ่งหมายของผู้กระตุ้น การจูงใจภายนอก ได้แก่ เป้าหมาย ความคาดหวัง ความก้าวหน้า สิ่งล่อใจ ต่างๆ เช่น การชมเชย การติเตียน การให้รางวัล การประกวด การลงโทษ การแข่งขัน เป็นต้น สำหรับปัจจัยด้านผู้ปกครอง คือ การมีส่วนร่วมสนับสนุน เสริมสร้างและคอยช่วยเหลือโรงเรียนด้านต่าง ๆ วิธีการเลี้ยงดูบุตร ความสัมพันธ์กันใน ครอบครัว การสนับสนุนบุตรด้านการศึกษา การสนับสนุนอุปกรณ์การเรียน การให้ความร่วมมือกับทางโรงเรียน

ในการดูแลพฤติกรรมนักเรียน สอดคล้องพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 กับการปฏิรูปการเรียนรู้ (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2543) ได้กำหนดบทบาทของผู้ปกครอง จะต้องศึกษา ค้นคว้า สืบเสาะ แสวงหาความรู้เกี่ยวกับการปฏิรูปการเรียนรู้ ที่เน้นผู้เรียนสำคัญที่สุด ผู้ปกครองจะต้องเอาใจใส่ดูแล ติดตามความประพฤติของนักเรียนที่บ้านและที่โรงเรียน แบ่งเวลาให้นักเรียนมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ผู้ปกครอง ควรมีการพบปะครูอย่างสม่ำเสมอ เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลของนักเรียน ระหว่างอยู่ที่บ้านและโรงเรียน ความเอาใจ ใส่ของผู้ปกครองทำให้ผลการเรียนของนักเรียนดีขึ้น

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาว่า แต่ละปัจจัยมีการปฏิบัติระดับใด และมีปัจจัยใดบ้างที่ส่งผลต่อ สัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาและสามารถพยากรณ์สัมฤทธิ์ผลทางการศึกษา ในโรงเรียนศูนย์เครือข่ายพัฒนาคุณภาพ การศึกษาสะเมิง 3 จังหวัดเชียงใหม่ เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษา ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการปฏิบัติของปัจจัยแต่ละด้าน ในโรงเรียนศูนย์เครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษา สะเมิง 3 อำเภอสะเมิง จังหวัดเชียงใหม่
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยแต่ละด้านกับสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาในโรงเรียนศูนย์เครือข่าย พัฒนาคุณภาพการศึกษาสะเมิง 3 อำเภอสะเมิง จังหวัดเชียงใหม่
3. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษา ในโรงเรียนศูนย์เครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษา สะเมิง 3 อำเภอสะเมิง จังหวัดเชียงใหม่
4. เพื่อศึกษาปัจจัยที่สามารถพยากรณ์สัมฤทธิ์ผลทางการศึกษา ในโรงเรียนศูนย์เครือข่ายพัฒนาคุณภาพ การศึกษาสะเมิง 3 อำเภอสะเมิง จังหวัดเชียงใหม่

วิธีการวิจัย

ขอบเขตเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมุ่งศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษา 4 ปัจจัย ดังนี้ 1) ปัจจัยด้าน ผู้บริหาร 2) ปัจจัยด้านครูผู้สอน 3) ปัจจัยด้านนักเรียน และ 4) ปัจจัยด้านผู้ปกครอง และสัมฤทธิ์ผลทาง การศึกษา ในโรงเรียนศูนย์เครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาสะเมิง 3 อำเภอสะเมิง จังหวัดเชียงใหม่

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ข้าราชการครูในโรงเรียนศูนย์เครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาสะเมิง 3 อำเภอสะเมิง จังหวัดเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2556 จำนวน 20 โรงเรียน ประกอบด้วยผู้บริหารจำนวน 20 คน และครูผู้สอนจำนวน 230 คน รวมทั้งสิ้น 250 คน
2. กลุ่มตัวอย่างได้แก่ข้าราชการครูในโรงเรียนศูนย์เครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาสะเมิง 3 อำเภอสะเมิง จังหวัดเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2556 ประกอบด้วย ผู้บริหาร จำนวน 5 คน ครูผู้สอน จำนวน 85 คน รวมทั้งหมด จำนวน 90 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

- เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ แบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้
- ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ
  - ตอนที่ 2 ปัจจัยที่ส่งผลต่อสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษา ในโรงเรียนศูนย์เครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาสะเมิง 3 อำเภอสะเมิง จังหวัดเชียงใหม่ เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ
  - ตอนที่ 3 ปัญหาและข้อเสนอแนะเป็นแบบสอบถามปลายเปิด ซึ่งได้นำแบบสอบถามไปทดสอบความตรงด้านเนื้อหา จากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คนโดยทั้งหมดได้ยืนยันว่าเครื่องมือฉบับดังกล่าวมีความเที่ยงตรงด้านเนื้อหาแล้ว จากนั้นจึงได้นำไปทดลองใช้ (Try-Out) กับผู้บริหารและครูผู้สอนในโรงเรียนศูนย์เครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาสะเมิง 1 และสะเมิง 2 จำนวน 4 โรงเรียน คือ โรงเรียนวัดยั้งเมิน โรงเรียนวัดจิวเฒ่า โรงเรียนบ้านแม่แฉะ และโรงเรียนบ้านแม่ลานคำ จำนวน 37 คน เพื่อวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ โดยวิธีหาค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน แล้วนำแบบสอบถามที่วิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกรายข้อแล้ว มาวิเคราะห์หาความเชื่อมั่น โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .98

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างด้วยตนเองจากผู้บริหารและคณะครูโรงเรียนในศูนย์เครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาสะเมิง 3 ด้วยตนเอง ในระหว่าง วันที่ 6 - 31 มกราคม 2557 จำนวน 90 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 แล้วนำมาวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามมาวิเคราะห์ดังนี้

1. แบบสอบถาม ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ความถี่ ร้อยละ นำเสนอในรูปตารางประกอบการบรรยาย ตอนที่ 2 ปัจจัยที่ส่งผลต่อสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาในโรงเรียนศูนย์เครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาสะเมิง 3 อำเภอสะเมิง จังหวัดเชียงใหม่ วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) นำเสนอในรูปตารางประกอบการบรรยาย และตอนที่ 3 ปัญหาและข้อเสนอแนะนำเสนอแบบบรรยาย

2. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ปัจจัยที่ส่งผลต่อสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษา ในโรงเรียนศูนย์เครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาสะเมิง 3 อำเภอสะเมิง จังหวัดเชียงใหม่ วิเคราะห์โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's product correlation coefficient)

3. วิเคราะห์โดยใช้การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression) เลือกตัวแปรค้นหาสมการแบบขั้นตอน (Multiple Regression Analysis - Stepwise)

ผลการวิจัย

1. สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีสถานภาพเป็นเพศหญิง จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 62.20 เรื่องอายุพบว่าส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 31- 40 ปี มีจำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 57.80 ในเรื่องตำแหน่งปัจจุบันพบว่าส่วนใหญ่มีตำแหน่งเป็นครูผู้สอน จำนวน 85 คนคิดเป็นร้อยละ 94.40 สำหรับระดับการศึกษาส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรี มีจำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 70.00 ส่วนเรื่องอายุการทำงานส่วนใหญ่มีอายุการทำงานไม่เกิน 10 ปี มีจำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 60.00

2. ปัจจัยที่ส่งผลต่อสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษา ในโรงเรียนศูนย์เครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษา สะเมิง 3 อำเภอสะเมิง จังหวัดเชียงใหม่

ตารางที่ 1 ปัจจัยที่ส่งผลต่อสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษา

ข้อที่	ปัจจัยด้านผู้บริหาร	$\bar{x}$	S.D	แปลผล
		(n=90)		
1	ปัจจัยด้านผู้บริหาร	3.60	0.58	มีการปฏิบัติบ่อยครั้ง
2	ปัจจัยด้านครูผู้สอน	3.86	0.48	มีการปฏิบัติบ่อยครั้ง
3	ปัจจัยด้านนักเรียน	3.34	0.63	มีการปฏิบัติบ่อยครั้ง
4	ปัจจัยด้านผู้ปกครอง	3.28	0.75	มีการปฏิบัติบ่อยครั้ง
เฉลี่ยรวม		3.52	0.49	มีการปฏิบัติบ่อยครั้ง

ปัจจัยที่ส่งผลต่อสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาโดยรวมผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นว่ามี การปฏิบัติ บ่อยครั้ง โดยมีค่าเฉลี่ย 3.52 โดยปัจจัยด้านครูผู้สอน มีการปฏิบัติบ่อยครั้ง และมีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3.86 รองลงมา คือปัจจัยด้านผู้บริหารโดย มีการปฏิบัติบ่อยครั้ง มีค่าเฉลี่ย 3.60 สำหรับปัจจัยด้านนักเรียนและผู้ปกครอง มีการ ปฏิบัติบ่อยครั้ง โดยมีค่าเฉลี่ย 3.34 และ 3.28 ตามลำดับ

ตารางที่ 2 สัมฤทธิ์ผลทางการศึกษา

ข้อที่	สัมฤทธิ์ผลทางการศึกษา	$\bar{x}$	S.D	แปลผล
		(n= 90)		
1	ผู้เรียนได้รับรางวัลชนะเลิศการแข่งขันทักษะทางวิชาการระดับเขต พื้นที่การศึกษา	3.54	3.83	มีการปฏิบัติบ่อยครั้ง
2	ผู้เรียนได้รับรางวัลชนะเลิศการแข่งขันทักษะทางวิชาการระดับภาค	2.98	1.07	มีการปฏิบัติบางครั้ง
3	ผู้เรียนได้รับรางวัลชนะเลิศการแข่งขันทักษะทางวิชาการ ระดับประเทศ	2.18	1.25	มีการปฏิบัตินาน ๆ ครั้ง
4	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นไปตามเกณฑ์ที่ทาง โรงเรียนกำหนดไว้	3.20	0.78	มีการปฏิบัติบางครั้ง
5	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนสูงกว่าค่าเฉลี่ย ระดับโรงเรียน	2.94	0.81	มีการปฏิบัติบางครั้ง
6	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นไปตามการประเมินของ สมศ.	2.53	1.03	มีการปฏิบัติบางครั้ง
7	ผู้เรียนจบการศึกษาตามเกณฑ์ของหลักสูตร	3.72	0.79	มีการปฏิบัติบ่อยครั้ง
8	ผู้เรียนมีความรู้พื้นฐานเพียงพอในการศึกษาต่อใน ระดับสูงได้	3.51	0.67	มีการปฏิบัติบ่อยครั้ง
9	ผู้เรียนสามารถสอบแข่งขันเพื่อศึกษาต่อในสถาน ศึกษาที่มีชื่อเสียงได้	3.13	0.93	มีการปฏิบัติบางครั้ง
10	ผู้เรียนสามารถประกอบอาชีพได้	3.88	0.73	มีการปฏิบัติบ่อยครั้ง
เฉลี่ยรวม		3.16	0.56	มีการปฏิบัติบางครั้ง

สัมฤทธิ์ผลทางการศึกษา มีการปฏิบัติบางครั้ง โดยมีค่าเฉลี่ย 3.16 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่ มีการปฏิบัตินาน ๆ ครั้ง คือ ข้อที่ 3 ผู้เรียนได้รับรางวัลชนะเลิศการแข่งขันทักษะทางวิชาการระดับประเทศ โดย มีค่าเฉลี่ย 2.18 ส่วนข้อรายการที่มีการปฏิบัติบางครั้ง มีขอบเขตค่าเฉลี่ยอยู่ ระหว่าง 2.53 – 3.20 ตามลำดับ สำหรับข้อรายการที่ มีการปฏิบัติบ่อยครั้ง มีขอบเขตค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.51 – 3.88

3. ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษา ในโรงเรียนในเครือข่ายพัฒนาคุณภาพ การศึกษาสะเมิง 3 อำเภอสะเมิง จังหวัดเชียงใหม่

ตารางที่ 3 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านผู้บริหาร (X₁) ปัจจัยด้านครูผู้สอน (X₂) ปัจจัยด้าน นักเรียน (X₃) และ ปัจจัยด้านผู้ปกครอง (X₄) กับสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษา (Y) ในโรงเรียนศูนย์เครือข่ายพัฒนา คุณภาพการศึกษาสะเมิง 3 อำเภอสะเมิง จังหวัดเชียงใหม่

ตัวแปร	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน
ปัจจัยด้านผู้บริหาร (X ₁)	.449**
ปัจจัยด้านครูผู้สอน (X ₂)	.461**
ปัจจัยด้านนักเรียน (X ₃)	.747**
ปัจจัยด้านผู้ปกครอง (X ₄)	.623**

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ปัจจัยด้านผู้บริหาร (X₁) ปัจจัยด้านครูผู้สอน (X₂) ปัจจัยด้านนักเรียน (X₃) และ ปัจจัยด้านผู้ปกครอง (X₄) แต่ละด้านมีความสัมพันธ์ทางบวกกับ สัมฤทธิ์ผลทางการศึกษา (Y) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เป็น .449, .461, .747 และ .623 ตามลำดับ

4. การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษา ในโรงเรียนศูนย์เครือข่ายพัฒนาคุณภาพ การศึกษาสะเมิง 3 อำเภอสะเมิง จังหวัดเชียงใหม่

ตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ ปัจจัยที่ส่งผลต่อสัมฤทธิ์ผลทาง การศึกษา ในโรงเรียนศูนย์เครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาสะเมิง 3 อำเภอสะเมิง จังหวัดเชียงใหม่

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวก กำลังสอง	องศาอิสระ	ผลบวก กำลังสองเฉลี่ย	f	Sig	
ปัจจัยด้านผู้บริหาร	ความถดถอย	28.112	1	28.112	111.021	.000 ^a
	ความคลาดเคลื่อน	22.283	88	.253		
	Total	50.395	89			
ปัจจัยด้านครูผู้สอน	ความถดถอย	29.354	2	14.677	60.687	.000 ^b
	ความคลาดเคลื่อน	21.041	87	.242		
	Total	50.395	89			

ที่ระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นั้น มีตัวแปร 2 ตัว คือ ปัจจัยด้านนักเรียน (X3) และปัจจัยด้านครูผู้สอน (X2) ที่เมื่อรวมกันมีอิทธิพลส่งผลกระทบต่อสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษา ในโรงเรียนศูนย์เครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาสะเมิง 3 อำเภอสะเมิง จังหวัดเชียงใหม่

ตารางที่ 5 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษา ในโรงเรียนศูนย์เครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาสะเมิง 3 อำเภอสะเมิง จังหวัดเชียงใหม่

ตัวพยากรณ์	R	R ²	Adjusted R Square	SE _{est}
ปัจจัยด้านนักเรียน	.747	.558	.553	.503
ปัจจัยด้านนักเรียนและปัจจัยด้านครูผู้สอน	.763	.582	.573	.492

ปัจจัยด้านนักเรียนสามารถพยากรณ์สัมฤทธิ์ผลทางการศึกษา ในโรงเรียนศูนย์เครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาสะเมิง 3 อำเภอสะเมิง จังหวัดเชียงใหม่ ได้ร้อยละ 55.80 และเมื่อเพิ่มตัวพยากรณ์ปัจจัยด้านครูผู้สอน จะสามารถพยากรณ์ สัมฤทธิ์ผลทางการศึกษา ในโรงเรียนศูนย์เครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาสะเมิง 3 อำเภอสะเมิงจังหวัดเชียงใหม่ ได้ถึงร้อยละ 58.20

ตารางที่ 6 วิเคราะห์การถดถอยพหุคูณปัจจัยที่สามารถพยากรณ์สัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาในโรงเรียนศูนย์เครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาสะเมิง 3 อำเภอสะเมิง จังหวัดเชียงใหม่

ตัวพยากรณ์	B	SEB	β	T	Sig.
ค่าคงที่	-.424	0.437		-.972	0.334
ปัจจัยด้านนักเรียน	0.795	0.091	0.673	8.782	0.000
ปัจจัยด้านครูผู้สอน	0.273	0.121	0.174	2.266	0.026

ผลการวิเคราะห์แสดงให้เห็นว่า ปัจจัยที่สามารถพยากรณ์สัมฤทธิ์ผลทางการศึกษา ในโรงเรียนศูนย์เครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาสะเมิง 3 อำเภอสะเมิง จังหวัดเชียงใหม่ คือปัจจัยด้านนักเรียนและปัจจัยด้านครูผู้สอน ส่วนปัจจัยด้านผู้บริหารและปัจจัยด้านผู้ปกครองไม่สามารถพยากรณ์สัมฤทธิ์ผลทางการศึกษา ในโรงเรียนศูนย์เครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาสะเมิง 3 อำเภอสะเมิง จังหวัดเชียงใหม่

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยในรูปของคะแนนมาตรฐาน (β) พบว่า ตัวพยากรณ์ที่มีค่า Beta สูงสุดคือ ปัจจัยด้านนักเรียน รองลงมาคือ ปัจจัยด้านครูผู้สอน ตามลำดับ แสดงว่าปัจจัยด้านนักเรียนมีความสำคัญเป็นอันดับแรกในการพยากรณ์สัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาในโรงเรียนศูนย์เครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาสะเมิง 3 อำเภอสะเมิง จังหวัดเชียงใหม่ รองลงมา คือ ปัจจัยด้านครูผู้สอน สามารถพยากรณ์ในรูปของคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐาน ได้ดังนี้

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ (Raw score)

$$\hat{Y} = -.424 + 0.795(X_3) + 0.273(X_2)$$

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน (Standard score)

$$\hat{Z} = 0.673(X_3) + 0.174(X_2)$$

การอภิปรายผล

จากการวิจัยเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษา ในโรงเรียนศูนย์เครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาสะเมิง 3 อำเภอสะเมิง จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า ปัจจัยด้านนักเรียนและปัจจัยด้านครู เป็นตัวแปรที่สามารถพยากรณ์สัมฤทธิ์ผลทางการศึกษา ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ส่วนปัจจัยด้านผู้บริหารและปัจจัยด้านผู้ปกครองไม่สามารถพยากรณ์สัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาได้ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ผู้วิจัยพบประเด็นที่น่าสนใจ นำมาอภิปรายผล ดังนี้

1. ปัจจัยด้านผู้เรียน เป็นตัวแปรที่ทำนายสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสามารถพยากรณ์สัมฤทธิ์ผลทางการศึกษา ได้ ร้อยละ 55.80 โดยมีน้ำหนักในการทำนายมากที่สุด ทั้งนี้เนื่องจาก นักเรียนในโรงเรียนศูนย์เครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาสะเมิง 3 อำเภอสะเมิงใช้เวลาว่างจากการเรียนในการศึกษาทบทวนบทเรียน การศึกษาค้นคว้าความรู้ต่าง ๆ ด้วยตนเอง ใช้เวลาว่างในการอ่านหนังสือเพิ่มเติมในห้องสมุด มีความกระตือรือร้นและตั้งใจทำข้อสอบทุกระดับ ส่งการบ้านและงานที่ครูมอบหมายภายในเวลาที่ครูกำหนด ซักถามครูเมื่อสงสัยหรือไม่เข้าใจเนื้อหา ดังนั้นจึงส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดี ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วิภา มิ่งเมือง (2549) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 เขตพื้นที่การศึกษาอุทัยธานี เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า ตัวแปรที่มีอิทธิพลทางตรง ได้แก่ เวลาเรียนที่ใช้ศึกษาเพิ่มเติม ตัวแปรที่มีอิทธิพลทางอ้อม ได้แก่ เจตคติต่อผู้สอน เจตคติต่อการเรียน บรรยากาศในชั้นเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ตัวแปรที่มีอิทธิพลทางตรงและทางอ้อม ได้แก่ ความตั้งใจเรียน สภาพแวดล้อมทางบ้าน

2. ปัจจัยด้านครูผู้สอน เป็นตัวแปรที่ทำนายสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สามารถพยากรณ์สัมฤทธิ์ผลทางการศึกษา ได้ร้อยละ 58.80 ทั้งนี้เนื่องจากครูผู้สอนในโรงเรียน ศูนย์เครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาสะเมิง 3 มีการจัดเตรียมแผนการจัดการเรียนรู้ จัดกระบวนการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียน จัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยสอดคล้องกับพัฒนากระบวนการคิดของผู้เรียน จัดหาสื่อการเรียนการสอนพอเพียง เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน รวมทั้งให้คำแนะนำเมื่อผู้เรียนปฏิบัติไม่ถูกต้อง ซึ่งพฤติกรรมตามที่กล่าวมาของครูผู้สอน จึงทำให้ผู้เรียนตั้งใจเรียนและหมั่นศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม และในที่สุดก็ส่งผลต่อสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาของผู้เรียนให้เป็นไปตามเป้าหมายที่ทางโรงเรียน ตั้งไว้ เช่นเดียวกันกับ ชนะภัย สวัสดิพงษ์ (2546) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการสำเร็จการศึกษาของนักเรียน วิทยาลัยเทคนิคสันกำแพง พบว่า ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการสอนของครู-อาจารย์ พบว่าปัจจัยด้านการสอน มีผลกระทบอยู่ในระดับมาก มาจาก 4 ปัจจัย คือ ปัจจัยด้านหลักสูตร ปัจจัยด้านวิธีสอน ปัจจัยด้านวัสดุอุปกรณ์ ปัจจัยด้านสื่อการสอน

3. ปัจจัยด้านผู้บริหาร เป็น ตัวแปรที่ไม่สามารถพยากรณ์สัมฤทธิ์ผลทางการศึกษา ทั้งๆ ที่ ผู้บริหารเป็นผู้ที่มีบทบาทในการวางแผนการบริหารงานในสถานศึกษา มีการกำหนดเป้าหมายและทิศทางการปฏิบัติงาน ดำเนินการติดตามและประเมินผลการจัดการเรียนการสอนของครู เพื่อให้บรรลุเป้าหมายในการจัดการศึกษาโดยเพิ่มประสิทธิผลทางการเรียนของนักเรียนสูงขึ้น ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากปัจจัยด้านผู้บริหารเป็นเพียงตัวแปรทางอ้อม จึงทำให้ปัจจัยด้านผู้บริหารไม่สามารถพยากรณ์สัมฤทธิ์ผลทางการศึกษา เพราะจากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ พบว่า ปัจจัยด้านผู้บริหารส่งผลต่อสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษา ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการกำหนดนโยบายและวางแผนให้ครูผู้สอนนำความรู้ไปจัดการเรียนการสอนให้กับนักเรียนอย่างมีคุณภาพ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ยुरิ บูรณโกศล (2544) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง พฤติกรรม การบริหารของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดเขต 12 พบว่าความเป็นผู้นำด้านวิชาการของผู้บริหารเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาอยู่ในระดับมาก

4. ปัจจัยด้านผู้ปกครอง เป็นตัวแปรที่ไม่สามารถพยากรณ์สัมฤทธิ์ผลทางการศึกษา ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ผู้ปกครองอาจขาดความรู้และไม่สามารถสนับสนุนนักเรียน เรื่องการจัดการเรียนการสอน รวมทั้งไม่เห็นความสำคัญของสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษา รวมทั้งมีปัญหาด้านเศรษฐกิจจึงไม่สามารถสนับสนุนด้านอุปกรณ์การเรียนของนักเรียนได้ ผู้ปกครองมีส่วนร่วมน้อย ดังจะเห็นได้จากค่าเฉลี่ยของปัจจัยด้านผู้ปกครอง พบว่า มีการปฏิบัติเป็นบางครั้ง โดยเฉพาะการให้ความร่วมมือในการแก้ไขพฤติกรรมทางการเรียนของผู้เรียน และสนับสนุนผู้เรียนด้านอุปกรณ์การเรียนการสอน เป็นข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ถึงแม้ว่า ปัจจัยด้านผู้ปกครองจะไม่สามารถพยากรณ์สัมฤทธิ์ผลทางการศึกษา แต่ก็ยังเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย

ของ สรายุทธ เพ็ชรซีก (2553) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยทางครอบครัวที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น : ศึกษากรณีมีนประสาทวิทยาเขตมีนบุรี กรุงเทพมหานคร ผลการศึกษา พบว่า ปัจจัยด้านเพศ อายุ อาชีพบิดาและสภาพแวดล้อมด้านที่อยู่อาศัยมีความ สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียน ส่วนชั้นปีกำลังศึกษา จำนวนพี่น้อง สภาพครอบครัว การศึกษาของมารดา สภาพทางเศรษฐกิจ การอบรม เลี้ยงดู ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว และความคาดหวังของบิดามารดาในการศึกษาของบุตร ไม่มีความสัมพันธ์ กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

สรุป

จากผลการวิจัยครั้งนี้ พบว่า ปัจจัยด้านนักเรียนและปัจจัยด้านครูผู้สอน เป็นตัวแปรที่สามารถพยากรณ์ สัมฤทธิ์ผลทางการศึกษา แสดงให้เห็นว่า สิ่งที่สำคัญที่สุดคือ ตัวนักเรียนเอง รองลงมาคือ ตัวครูผู้สอน ส่วนปัจจัย ด้านผู้บริหารและปัจจัยด้านผู้ปกครอง ไม่สามารถพยากรณ์สัมฤทธิ์ผลทางการศึกษา อย่างไรก็ตาม ถึงแม้ว่าปัจจัย ด้านผู้บริหารและปัจจัยด้านผู้ปกครอง จะไม่สามารถพยากรณ์สัมฤทธิ์ผลทางการศึกษา แต่ทั้งสองปัจจัยก็ส่งผลต่อ สัมฤทธิ์ผลทางการศึกษา ในโรงเรียนศูนย์เครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาสะเมิง 3 อำเภอสะเมิง จังหวัด เชียงใหม่ ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการนำผลการวิจัยไปใช้พัฒนาสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาให้ดีขึ้น ดังนี้

1. ปัจจัยด้านผู้บริหาร ควรมีการประชุมวางแผนด้านงานบริหารวิชาการ และเน้นการเพิ่มผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนของนักเรียน โดยนำวงจร PDCA มาใช้ในการบริหารโรงเรียน เพื่อสร้างความตระหนักและแรงจูงใจ ให้กับครูผู้สอนได้มีความมุ่งมั่นตั้งใจในการจัดการเรียนการสอนให้กับนักเรียนอย่างมีคุณภาพ
2. ปัจจัยด้านครูผู้สอน ควรมีการกระตุ้นนักเรียนให้อยากเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยการปรับเปลี่ยน วิธีการสอน สร้างบรรยากาศในการเรียนรู้ วิเคราะห์นักเรียนเป็นรายบุคคล ศึกษาปัญหาที่ส่งผลต่อการเรียนของ นักเรียนเป็นรายบุคคล โดยการทบทวนในชั้นเรียน
3. ปัจจัยด้านนักเรียน ควรส่งเสริมให้นักเรียนเกิดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เพื่อให้เกิดเป็นแรงขับภายในที่ เริ่มจากตัวนักเรียนเอง สร้างจิตสำนึกและพฤติกรรมการศึกษา เรียนรู้ ค้นคว้าความรู้ด้วยตนเอง การใช้เวลาว่าง ให้เป็นประโยชน์ ให้ผู้เรียนได้พัฒนาศักยภาพตนเอง โดยคำนึงถึงความแตกต่างทางวัฒนธรรมท้องถิ่น และความ แตกต่างระหว่างบุคคล
4. ปัจจัยด้านผู้ปกครอง ควรส่งเสริมพฤติกรรมที่พึงประสงค์ของนักเรียน โดยทางโรงเรียนควรดึง ผู้ปกครองและชุมชนให้มีส่วนร่วม และสนับสนุนกิจกรรมการจัดการเรียนการสอน โดยการประชาสัมพันธ์ผ่านตาม เสี่ยงตามสาย ผ่านนักเรียน หรือผ่านคณะกรรมการสถานศึกษา เพื่อช่วยกันแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของ นักเรียน

สำหรับข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป มีดังนี้

1. ควรศึกษาความสัมพันธ์ด้านการบริหารงานวิชาการกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระดับชาติ (O- NET) ของโรงเรียนในเขตอำเภอสะเมิง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 2
2. ควรศึกษาประสิทธิผลทางการเรียนของผู้เรียน ของโรงเรียนในเขตอำเภอสะเมิง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 2

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2553). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- จันทร์ธานี สงวนนาม. (2545). **ทฤษฎีและแนวปฏิบัติในการบริหารสถานศึกษา**. กรุงเทพฯ: บุ๊คพอยท์.
- ชนะภัย สวัสดิพงษ์. (2546). **ปัจจัยที่มีผลต่อการสำเร็จการศึกษาของนักเรียนวิทยาลัยเทคนิคสันกำแพง**. การค้นคว้าแบบอิสระ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2556). **การพัฒนามนุษย์**. สืบค้นเมื่อวันที่ 15 พฤษภาคม, จาก www.watpon.com/boonchom/16.doc.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2535). **หลักสูตรการสอน**. กรุงเทพฯ: กรุงเทพมหานครพิมพ์.
- ยุรี บูรณโกศล. (2544). **พฤติกรรมกรรมการบริหารของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดเขต 12**. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ภาวดี อนันต์นารี. (2552). **หลักการ แนวคิด ทฤษฎีทางการบริหารการศึกษา**. ม.ป.ท.: ภาควิชาบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- วิภา มิ่งเมือง. (2549). **ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 เขตพื้นที่การศึกษายุทธยานี เขต 1**. วิทยานิพนธ์ศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สรายุทธ เพ็ชรซีก. (2553). **ปัจจัยทางครอบครัวที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น: ศึกษากรณีมีนประสาทวิทยา เขตมีนบุรี กรุงเทพมหานคร**. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาพัฒนาสังคม บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. (2543). **พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542**กับการปฏิรูปการเรียนรู้. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์การศาสนา.

สำนักงานคณะกรรมการการพัฒนาระบบราชการและสังคมแห่งชาติ. (2549). **แผนพัฒนาสังคมและเศรษฐกิจแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ.2550 - 2554)**. สืบค้นเมื่อวันที่ 5 พฤษภาคม 2556, จาก <http://www.nesdb.go.th/Default.aspx?tabid=139>.

สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน). (2554). **คู่มือการประเมินคุณภาพภายนอก รอบสาม (พ.ศ.2554-2548) ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ฉบับสถานศึกษา (แก้ไขเพิ่มเติม พฤศจิกายน 2554)**. กรุงเทพฯ: สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน).

_____. (2556). **บทสรุปผู้บริหาร**. สืบค้นเมื่อวันที่ 17 พฤษภาคม 2556, จาก <http://www.onesqa.or.th/onesqa/th/Report/index.php>. Bloom, Benjamin S. (1976). *Human Characteristics and School Learning*. New York: McGraw-Hill.

Bollm, B. S. (1976). *Human charecteristics and school learning*. McGraw-Hill: New york.